

1. Ralbag to Shemuel I 19:20

והנה זאת הנבואה היתה ממין רוח הקדש בהשתמש החושים על מנהגייהם וכאילו השפיע שמואל מן הרוח אשר עליו עליהם.

This prophecy was a sort of Divine inspiration, while still in control of their senses. It was as though Shemuel had conveyed the spirit that was upon him, upon them.

2. Abarbanel to Shemuel I 19:19-20

וענינו אצלי שראה כל אחד מהמלאכים את להקת הנביאים... שהיו הם כלם נביאים, רוצה לומר מגידים העתיד להיות, והוא שימלוך דוד על כל ישראל ושלא ישליט האלקים אל שאול להמיתו. הנה כאשר ראו זה המלאכים ושמואל היה עומד עליהם ומקיים את דבריהם, התנבאו המלאכים גם כן, ר"ל התחילו להתבודד ולחשב, ונפלו בו ויתנבאו הם גם כן מה שיהיה, ר"ל שימלוך דוד על כל פנים. ומפני זה נמנעו מלקחת את דוד כי לא רצו לשלוח יד במשיה ד', ולא חזרו אל שאול כי יראו את ד' ומאסו בדברי שאול.

I think it means that each of the agents saw the band of prophets... that all of them were prophets, meaning that they were speaking of what would be – that David would reign over all of Israel, and Gd would not empower Shaul to kill him. When the agents saw this, and that Shemuel stood over them and upheld their words, the agents prophesied as well, meaning that they began to stand apart and think, and they fell into it and they also prophesied what would be, meaning, that David would reign, no matter what. And because of this they refrained from taking David, for they did not want to send their hands against Gd's anointed one, and they did not return to Shaul because they feared Gd and rejected the words of Shaul.

3. Talmud, Megillah 14a

שרה דכתיב 'אבי מלכה ואבי יסכה'. ואמר ר' יצחק יסכה זו שרה, ולמה נקרא שמה יסכה? שסכתה ברוח הקדש, שנאמר 'כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקולה'.

Sarah [was a prophetess] as it is written, "The father of Milkah and the father of Yiskah." Rabbi Yitzchak explained: Yiskah is Sarah. Then why was she called Yiskah? Because she saw [*sachah*] with Divine inspiration, as it is written, "Listen to everything Sarah tells you."

4. Rashi to Shemuel I 19:24

ויפשט גם הוא בגדיו - בגדי מלכות ללבוש בגדי התלמידים:

"And he also removed his clothing" – Royal clothing, to wear the clothing of the students.

5. Rabbi Avraham son of the Rambam, Responsum 24

פשיטת בגדיו הוא פשיטת בגדי המלכות למען יצא ממראה הגדולה ולבושה ויכנס בצורת העניות והשפלות. וזהו סוד.

Removing his clothing was removing royal clothing, to leave the appearance of greatness and its garb and to enter the form of poverty and lowliness. And this is a secret.

6. Rabbi Elchanan Samet, <http://www.ybm.org.il/Admin/uploaddata/LessonsFiles/Pdf/11847.pdf>

העובדה שהוא פשט את מדי המלכות והצטרף למתנבאים, מתוך הכנעה ורצון לשוב לשמואל רבו, מעידה על קבלת הסמכות של שמואל הנביא.

The fact that he removed the royal uniform and joined the prophets, as an act of surrender and desire to return to his master Shemuel, testified that he accepted the authority of the prophet Shemuel.

7. Radak to Shemuel I 19:24

בבא הנבואה על האדם יתבטלו הרגשותיו ויפול האדם, כמו שאומר בבלעם "נופל וגלוי עינים" ואמר בדניאל "ואני הייתי נרדם על פני ופני ארצה." ופעמים יקרה שיפשט בגדיו מפני רוב בטול הרגשותיו ומחשבותיו הנפשיות וישאר בכח השכל לבדו:

When prophecy comes upon a person, his sensations end and he collapses, as it says with Bilam, "the one who falls and his eyes are opened," and with Daniel, "And I was sleeping on my face, my face downward." And sometimes it happens that he removes his garments because of the halting of his sensations and personal thoughts, remaining with just the power of his intellect alone.

8. Rabbi Elchanan Samet, <http://www.ybm.org.il/Admin/uploaddata/LessonsFiles/Pdf/11846.pdf>

מהו פירוש המשל: "הגם שאול בנביאים", ומה אנו לומדים מכך ביחס לשאול? מכיוון שהנביאים היו אנשים עניים ומבוזים, מעמד הנבואה לא היה נחשב כמעמד חברתי גבוה. בפרק י"ט משל זה נאמר בזלזול - 'וכי גם שאול המלך משתייך לקבוצת הנביאים הבזויה?'. לעומת זאת בפרק י' הוא נאמר בצורה מכובדת - 'וכי גם שאול האיכר הפשוט זכה למעמד הנבואה?...'.

נראה, אם כן, שמלבד הביטוי הדומה ישנו קשר אמיץ בין שני הסיפורים. קשר זה בא ללמדנו שלמעשה שאול מגיע לניות ברמה בעל כורחו בשביל להחזיר את פקדונו - אותה רוח אלוקים שצלחה עליו מיד לאחר שפגש את שמואל בפעם הראשונה, וכבר הספיקה לסור ממנו.

What is the meaning of the parable, "Is Shaul also among the prophets," and what do we learn from this regarding Shaul? Because the prophets were poor and degraded, the status of a prophet was not considered to be a high social standing. In Chapter 19, this parable is stated mockingly, "Is King Shaul also associated with the degraded group of prophets?" As opposed to Chapter 10, in which it is said with respect, "Can Shaul the simple farmer also merit the level of prophecy?"...

If so, it appears that aside from the similar expression, there is a strong connection between the two stories. This connection teaches us that Shaul actually reached Nayot b'Ramah against his will, to return his charge - that spirit of Gd which had overpowered him immediately after meeting Shemuel for the first time, and which had now left him.

9. Parallels?

- Bamidbar 22:22-35
- Melachim II 1:2-17

10. Rabbi Elchanan Samet, <http://www.ybm.org.il/Admin/uploaddata/LessonsFiles/Pdf/11843.pdf>

יש הבדל בסיטואציה, והסיפורים אינה כה דומים. אחזיה בן אחאב היה לא רק בנה של איזבל המרשעת, אלא גם מלך רשע בזכות עצמו ורדף אחרי אליהו להורגו. בעקבות מחלתו הוא שולח שליחים קודם כל לבעל זבוב לשאול אם הוא יבריא ורק אחר כך פונה לאליהו נביא ד'. במקרה כזה יש להגיב למלך בהתאם, דהיינו, הפעלת כוח מצד המלך תענה בהפעלת כוח מצד הנביא.

לעומת זאת שאול הוא אדם טוב, אך מעורער בנפשו, המעריץ ומעריך את שמואל. גם שמואל מרגיש כך, אך מאחר ודוד בחר להסתתר דווקא אצלו, הוא נקלע לסיטואציה לא נעימה. הן שמואל והן שאול לא רוצים לפגוע אחד בשני, ולכן האווירה יותר נינוחה והתגובה לשליחים היא סימפטית יותר.

There is a difference between the situations, and the stories are not so similar. Achaziah son of Achav was not only the son of wicked Izevel, but also a wicked king in his own right, and he pursued Eliyahu to kill him. Because of his illness, he sent agents to Baal Zevuv first, to ask if he would heal, and only after that did he turn to Eliyahu, prophet of Gd. In such a case, one should respond to the king correspondingly, meaning, the use of force by the king should be reciprocated with the use of force by the prophet.

On the other hand, Shaul was a good man, just of shaken spirit, who admired and esteemed Shemuel. Shemuel also felt this, but once David chose to hide with him, specifically, he was cast into an unpleasant situation. Neither Shemuel nor Shaul wished to harm the other, and therefore the atmosphere was calmer, and the response to the agents was more sympathetic.

11. Rabbi Amnon Bazak, פרק יט (2) דוד אצל שמואל

אין ספק שהאש היא אחד המאפיינים המרכזיים בדרכו הסוערת: אליהו מבסס את אמונת העם כולו במעמד הר הכרמל על ירידת האש מן השמים (מל"א י"ח), והוא חוזר על המסר גם בסיפור שלפנינו "וְאִם אִישׁ אֶלְקִים אֲנִי תֵרַד אֵשׁ מִן הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל אֶתְּךָ וְאֶת הַמִּשְׁפָּחָה". ואולם, ספק אם דרך זו, של הטלת פחד ואימה, אכן יעילה בהדרכת עם ישראל. כבר בחורב, בין מעמד הכרמל לבין סיפור אחזיה, העיד ד' באליהו "לא באש ד'". סיפור שרי החמישים מעיד שאליהו לא הפנים את המסר, ועל כן נגזר עליו להיפרד מן העולם, דבר שאותו הוא עושה ב"רכב אש וסוסי אש" (מל"ב ב:יא)...

בפרק זה אנו נפרדים משמואל, אחד מגדולי המנהיגים שעמדו לעם ישראל, וסצנת הפרדה ממנו מבטאת את מלוא עצמתו של נביא זה. שמואל, שהצליח לחולל בעם ישראל מהפכה רוחנית משמעותית על ידי עבודה שיטתית ויכולת להתחבר אל העם, יורד מעל במת ההיסטוריה באופן המעורר כבוד והערכה: התמודדות עם מתנגדים, הבאים מכיוון שלילי, על ידי העלאת דרגתם הרוחנית והבאתם עד כדי נבואה. בליל הקדשתו של שמואל לנביא הדגיש המקרא: "וּדְבַר ד' הָיָה יָקָר בְּיָמֵי הָהֵם אֵין חֲזוֹן נִפְרָץ." בסיומו של אותו פרק כבר נאמר: "וַיִּסְּף ד' לְהָרָאֵה בְּשֵׁלֶה כִּי נִגְלָה ד' אֶל שְׁמוּאֵל בְּשֵׁלֶה בְּדָבָר ד'." כעת מתברר, כי היה בכוחו של שמואל להביא את עם ישראל לדרגת נבואה גבוהה, ולספח ללהקות הנביאים גם אנשים רגילים מן העם.

זכה שמואל שתתקיים בדורו מקצת נבואתו של יואל בן פתואל: "וְהָיָה אַחֲרַי כֵּן אֶשְׁפּוֹף אֶת רוּחִי עַל כָּל בָּשָׂר וְנִבְּאוּ בְנֵיכֶם וּבְנוֹתֵיכֶם."

There is no doubt that fire is one of the main characteristics of his stormy way: Eliyahu established the entire nation's faith in the gathering at Mount Carmel via fire descending from Heaven, and he repeated the message in our story, "If

I am a Man of Gd, let fire descend from the heavens and consume you and your men." But it is not clear that this path of intimidation aids in guiding Israel. Already at Horeb, between the gathering at Mount Carmel and the story of Achaziah, Gd testified to Eliyahu, "Gd is not in the fire." The story of the military officers testified that Eliyahu did not internalize that message, and therefore it was decreed that he leave the world – which he did with "chariots of fire and horses of fire"...

In this chapter we separate from Shemuel, one of the greatest leaders to arise for the nation of Israel, and the parting scene expresses the full power of this prophet. Shemuel, who succeeded in birthing in Israel a meaningful spiritual revolution via his systematic work and his ability to connect with the nation, descends from the stage of history in a way that arouses respect and esteem: dealing with opponents, who come from a negative direction, by elevating their spiritual level and bringing them to prophecy. On the night that Shemuel was dedicated as a prophet, the text emphasized, "And the word of Gd was rare in those days; there was no widespread prophecy." At the conclusion of that chapter it already says, "And Gd continued to be revealed in Shiloh, for Gd was revealed to Shemuel in Shiloh, with the word of Gd." It now becomes clear that Shemuel's strength was to bring Israel to a high level of prophecy, even to join regular people from the nation to bands of prophets.

Shemuel merit that part of Yoel ben Petuel's prophecy would come true in his generation: "And after that, I will pour our My spirit upon all flesh, and your sons and daughters will prophesy."

12. Talmud, Shabbat 104a

מאי דכתיב אם ללצים הוא יליץ ולענוים יתן חן, בא ליטמא - פותחין לו, בא ליטהר - מסייעים אותו.

What is the meaning of Mishlei 3:34, "For the scorners He will scorn, and to the humble He will show favour"? One who seeks impurity will be given the opportunity; one who seeks purity will be assisted.

13. Talmud, Avodah Zarah 11a

אונקלוס בר קלונימוס איגייר. שדר קיסר גונדא דרומאי אבתריה, משכינהו בקראי, איגיור.

הדר שדר גונדא דרומאי אחרינא אבתריה, אמר להו "לא תימרו ליה ולא מידי." כי הוּו שקלו ואזלו אמר להו "אימא לכו מילתא בעלמא: ניפיורא נקט נורא קמי פיפירא, פיפירא לדוכסא, דוכסא להגמונא, הגמונא לקומא, קומא מי נקט נורא מקמי אינשי?" אמרי ליה: לא. אמר להו: "הקב"ה נקט נורא קמי ישראל דכתיב וד' הולך לפניהם יומם וגו'!" איגיור כולהו.

הדר שדר גונדא אחרינא אבתריה, אמר להו "לא תשתעו מידי בהדיה." כי נקטי ליה ואזלי, חזא מזוזתא דמנחא אפתחא, אותיב ידיה עלה, ואמר להו "מאי האי?" אמרו ליה: אימא לן את! אמר להו, "מנהגו של עולם מלך בשר ודם יושב מבפנים ועבדיו משמרים אותו מבחוץ, ואילו הקב"ה עבדיו מבפנים והוא משמרן מבחוץ, שנאמר 'ד' ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם!'" איגיור. תו לא שדר בתריה.